Реклама

Російський діпстейт: як тіньова мережа Омельяненка та УПЦ МП контролює активи в Україні

16:30 25.06.2026 Чт

19 хв

Російська агентурна мережа в Україні може використовувати церковний імунітет та тіньовий бізнес для підриву нацбезпеки

ЮЛІЯ БОЙКО

Фото: колишня команда Медведчука та Деркача намагається залишитися у великій грі? (колаж РБК-Україна)

Не витрачай час на шум! Читай тільки суть з РБК-Україна у Google

Втеча ключових бенефіціарів "руского міра" не зупинила роботу їхніх капіталів в Україні. Наприклад, соратник Медведчука і Деркача, ексрегіонал Олексій Омельяненко за благословення священиків УПЦ МП досі утримує на плаву тіньову інфраструктуру, яка зараз намагається підім'яти під себе Тереблянське родовище солі – єдину альтернативу втраченій "Артемсолі".

Про фінансову модель цього діпстейту, інтереси родини Омельяненка у стратегічних надрах та про те, чому правоохоронці мають діяти блискавично і при цьому з хірургічною точністю – читайте в нашому матеріалі.

Як російська агентура в Києві використовує бізнес та церкву для підриву нацбезпеки

Поки на передовій українські військові стримують навали російських окупантів, у глибокому тилу спокійно функціонує не менш небезпечна система.

На п'ятому році великої війни в самому серці Києва діє розгалужена мережа впливу, яку аналітики дедалі частіше називають "російським діпстейтом". Це стійкий тандем із колишніх проросійських політиків, тіньового капіталу та духовенства УПЦ МП, які давно зрослися в один спільний бізнес.

Ця законсервована агентурна мережа працює за чіткими кремлівськими методичками: розмиває державні інституції, блокує стратегічні рішення та маніпулює суспільною думкою.

Градус суспільної напруги підняла серія розслідувань журналіста Дениса Казанського. Оприлюднені ним факти, які згодом підхопив і Центр протидії корупції (ЦПК), відкрили очі на абсурдну реальність. Вкотре.

"Це зав'язана на Росію "глибинна держава", яка існує багато років і фактично діє в її інтересах. До цього діпстейту входять політики, бізнесмени та духовенство УПЦ МП. Це справжня мережа, яка діє практично відкрито, хіба що не так нахабно, як раніше, тому тепер її менше помічають", – зазначає Казанський, описуючи природу цього явища.

Ті персонажі, які роками тягнули Україну в бік Москви, як-от Віктор Медведчук чи Андрій Деркач, країну залишили, але їхня мережа виконавців та номінальних утримувачів активів залишилася на місцях: вони досі володіють елітною нерухомістю, розпоряджаються мільйонними потоками та намагаються підім'яти під себе стратегічні сектори економіки.

А центральною фігурою цієї павутини в Києві постає Олексій Омельяненко – забудовник, банкір та ексдепутат від Партії регіонів. Його історія чудово показує, як людина з кримінальним минулим та проросійськими поглядами може доволі спокійно почуватися під час воєнного стану.

Ad

НОВИНИ

Експослу в США Стефанішиній обрали запобіжний захід

Реклама

Ad

Більше того, він не просто зберіг свої активи, а й далі створює ризики для країни, прикриваючись церквою як зручним щитом.

"На перший погляд – це зовсім незначна постать... Насправді це досить впливова персона, яка роками системно просуває інтереси УПЦ МП та "руского міра" у Київському регіоні. І якщо найвідоміші політики цього табору, на зразок Новинського чи Медведчука, давно виїхали з України, то Омельяненко перебуває тут і продовжує свою діяльність", – характеризує його роль Казанський.

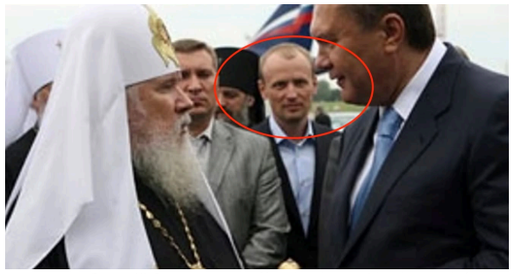

Фото: Олексій Омельяненко (facebook.com/den.kazansky)

Гроші, влада і хрести: як усе починалося

Для розуміння причин живучості цієї структури варто проаналізувати механізм її формування в часи президентства Віктора Януковича. Тоді в Україні було вибудувано прагматичний і цинічний союз, де кожна зі сторін виконувала чітку функцію:

- Політичне крило в особі Партії регіонів забезпечувало релігійним структурам Московського патріархату максимальне адміністративне сприяння, лобіювання інтересів у судах, податкові преференції та безперешкодне виділення земельних ділянок.
- Комерційне крило виступало фінансовим донором, легалізуючи капітал через церковні фонди та фінансуючи капітальне будівництво величезних храмових комплексів.

Деякі представники духовенства УПЦ МП натомість забезпечували ідеологічну легітимізацію політичного режиму, транслюючи через релігійну мережу концепцію "триєдиної Русі" та яро блокуючи розвиток помісної української церкви.

До слова, такий підхід окремих єпископів та "меценатів" зрештою заклав бомбу уповільненої дії під усю церкву: сьогодні, коли УПЦ публічно намагається відхреститися від Москви, саме шлейф таких давніх зв'язків остаточно руйнує і без того крихкий авторитет релігійної організації в очах суспільства та б'є по почуттях парафіян.

Власне кажучи, цей механізм не зник і після 2014 року. Коли проросійські гасла стали токсичними, мережа просто змінила стратегію.

Відбулася глибока децентралізація активів: майно та фірми переписувалися на близьких родичів, благодійні фонди та номінальних керівників із церковного середовища. Це дозволило системі пережити перші роки війни, а після 2022 року – просто залягти на дно, утримуючи під контролем величезні статки та гектари столичної землі.

Права рука п’ятої колони: роль Омельяненка в імперії Медведчука-Деркача

Олексій Омельяненко у часи розквіту Партії регіонів очолював її фракцію в Київській міській раді. За свідченнями ексдепутата Київради Олексія Давиденка, саме Омельяненко виступав одним із головних операторів і лобістів майнових інтересів Московського патріархату в столиці.

Через профільні комісії під його керівництвом системно проходили рішення про передачу УПЦ МП десятків гектарів київської землі, часто в рекреаційних та історичних зонах, за символічну плату або взагалі безкоштовно. В той час як інші релігійні конфесії отримували відмови.

"Права прихожан інших церков ігнорувалися. Ні київському патріархату, ні греко-католикам, ні протестантам депутати так землю не виділяли. Тепер ці московські церкви та монастирі стали фактично оплотом російського культурно-політичного впливу", – описує специфіку цього вибіркового лобізму Казанський.

Політична діяльність Омельяненка була безпосередньо пов’язана з фігурами, які наразі підсанкційні і офіційно визнані зрадниками України. Одним із них є колишній нардеп Андрій Деркач, випускник Академії ФСБ РФ, викритий СБУ як агент російського ГРУ і нинішній сенатор РФ. Омельяненко роками співпрацював з його структурами.

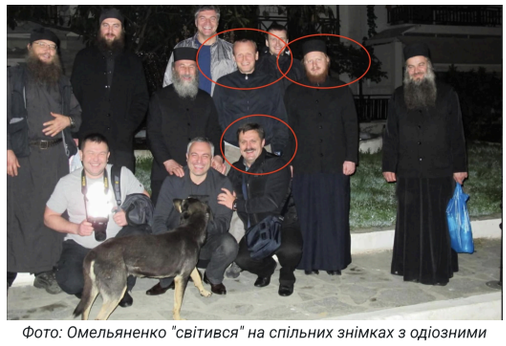

Фото: Омельяненко "світився" на спільних знімках з одіозними персонажами (facebook.com/den.kazansky)

Іншим важливим контактом був Віктор Медведчук – один з головних архітекторів "руского міра" в Україні, якого згодом обміняли на українських захисників і відправили "на болота". Омельяненко і тут "відзначився" – брав безпосередню участь у функціонуванні ідеологічного блоку кума Володимира Путіна.

Зокрема, Омельяненко з 2007 року входив до правління Міжнародної громадської організації "День Хрещення Русі". Разом із ним структуру контролювали пропагандист Юрій Молчанов та колишній депутат від СДПУ(о) Володимир Рябіка (останній після анексії Криму отримав російський паспорт і розгорнув бізнес в окупованому Севастополі).

У 2020 році ця організація провела у Святогірській лаврі форум "Люди миру", де транслювалися класичні кремлівські наративи, що звинувачували Збройні сили України у мародерстві та розпалювали релігійну ворожнечу.

"Форум фактично був платформою для антиукраїнської пропаганди. Учасники форуму у своїх виступах повторювали фейки російських ЗМІ про українську армію. Розповідали, як українські військові грабують Донбас та вважають себе рабовласниками, а населення регіону рабами, щоб таким чином розпалювати ворожнечу до української армії. Гадаю, можна не уточнювати, що реальні, а не вигадані факти мародерства з боку бойовиків ЛДНР, на форумі не наводили, бо їх озвучувати на цій платформі було заборонено", – зазначає у своєму розслідуванні Денис Казанський.

Того ж року ця ГО ініціювала чотиригодинний телефорум на медведчуківському каналі "112 Україна". У ньому брав участь особисто Омельяненко, письменник-колаборант Ян Таксюр та ієрархи УПЦ МП, включаючи митрополита Іларіона (Шукала), який після окупації Маріуполя пішов на відкриту співпрацю з ворогом. Ефір, до речі, завершився трансляцією виступу патріарха Кирила.

Паралельно Омельяненко роками розгрібає проблеми з законом. Він є ключовим фігурантом справи про виведення понад 100 млн грн з державного "Укргазбанку" у 2008-2010 роках через схеми фіктивного кредитування.

За версією розслідувачів, частина цих коштів могла спрямовуватися саме на фінансування інфраструктури УПЦ МП. Але попри серйозність обвинувачень, правоохоронці досі не поставили крапку у цій справі, що дозволило Омельяненку залишитися на свободі та продовжити керувати бізнесом хоч і через підставних осіб.

Масштаб цієї загрози стає цілком очевидним, якщо провести пряму аналогію між діяльністю Омельяненка та оборудками, до прикладу, підсанкційного донецького вугільного магната і спонсора "Союзу православних журналістів" Віктора Вишневецького.

Свого часу цей ділок створив класичний для російських спецслужб прецедент: його легальний паливно-енергетичний бізнес роками слугував фінансовим та організаційним донором для розгалуженої медійної мережі (включаючи пропагандистське об'єднання "Миряни").

Дана інфраструктура, згідно з матеріалами правоохоронців, працювала під прямим кураторством ФСБ РФ, методично готуючи ідеологічний ґрунт для окупації українських територій та розпалюючи релігійну ворожнечу.

Аналіз діяльності Омельяненка вказує на використання ідентичної, але ще більш витонченої і небезпечної схеми. Якщо Вишневецький робив основну ставку на псевдожурналістські пули та громадські рухи, то Омельяненко інтегрував свій капітал безпосередньо в релігійні інститути, використовуючи церкву як ідеологічний, фінансовий та операційний щит.

Напрошується висновок, що в особі ексрегіонала суспільство має справу не просто з "проросійським комерсантом, який заробляє на релігії", а з дієвим елементом російської агентурної мережі впливу.

У тандемі з кураторами в рясах ця мережа, очевидно, використовує недоторканність церковних стін для, ймовірно, легалізації тіньових капіталів у мирний час, а в умовах великої війни – ризикує трансформуватися у диверсійний інструмент для спроб контролю над стратегічними ресурсами держави.

Російські агенти в рясах: які таємниці ховають київські монастирі

Релігійний каркас цієї мережі тримається на трьох великих і скандальних чоловічих монастирях Києва. Ці обителі, вважають ЗМІ, давно перетворилися на ідеологічні полігони Кремля та, ймовірно, інструменти для фінансових маніпуляцій.

Це повноцінні хаби російського впливу в самому серці столиці. Поки в алтарях під камери моляться за мир, за зачиненими дверима відпрацьовуються методички ФСБ, заточені на деморалізацію українців та виправдання агресії РФ.

Саме через ці форпости московські стратеги просувають сценарій внутрішнього розколу: від зрежисованих істерик про "утиски православія" до координації антидержавних рухів. Для Омельяненка монастирі стали ідеальним прикриттям – легальним інкубатором для рекрутування та фінансування агентів впливу під релігійним імунітетом.

Голосіївська пустинь

Сьогодні цей комплекс мало нагадує оригінальну історичну пам'ятку. Якщо поглянути на архівні фотографії початку XX століття, то можна побачити, що первісний храм було зведено у витончених традиціях українського козацького бароко.

Однак після руйнування більшовиками у 1920-х роках відродження обителі пішло зовсім іншим шляхом. Те, що стоїть тут сьогодні – це збудований заново комплекс із червоної цегли із характерними для Московії куполами-цибулинами.

Цей архітектурний стиль є абсолютно чужорідним для центральної України та наочно демонструє спробу маркування території за лекалами російської православної архітектури.

"Те, що стоїть зараз на місці історичних будівель – мутант-новоділ. Збудований він уже зовсім в іншому, московському стилі... Пояснюється таке переродження досить просто – Голосіївську пустинь у 90-ті відроджували на гроші київського кримінального авторитета Володимира Киселя... Таким чином, завдяки спільній роботі московської церкви та криміналітету у Києві під виглядом "стародавнього монастиря" виник новобуд УПЦ МП – такий собі ідеологічний інкубатор, який займається явно ворожою для України діяльністю", – пише Казанський.

Монастир має тривалу історію безпекових скандалів. Наприклад, у 2018 році тут переховували бразильського найманця, терориста Рафаеля Лусваргі, який воював за так звану "ЛДНР".

А на початку 2026-го журналісти виявили на території монастиря підпільну школу, де дітей навчають за радянськими підручниками та виховують у дусі лояльності до країни-агресора.

Ба більше, саме на території Голосіївської пустині багато років була офіційно зареєстрована та діяла згадана вище МГО "День Хрещення Русі", яка організовувала пропагандистські телефоруми з Медведчуком. Тут же зареєстрована ГО "Київський духовний центр", якою у 2016-2023 роках керував Омельяненко разом з Юрієм Молчановим.

Звіринецький монастир

Комплекс заснований у 2009 році за фінансового лобізму представників Партії регіонів, де Омельяненко виступає головним меценатом. Тут юридично зареєстровані його благодійні структури: фонд "Святого Миколая" та товариство "Історичний звіринець".

До повномасштабної війни, у 2019-2020 роках, Київ вільно відвідував головний російський "кадет" – пропагандист і релігійний фанатик Борис Корчевніков (який відкрито підтримував окупацію Криму). Його візити організовував Андрій Деркач, а урочистий прийом влаштовували саме у Звіринецькому монастирі.

Настоятель монастиря архімандрит Касіан (Олександр Шостак) системно брав участь у заходах, спрямованих на розпалювання релігійної ворожнечі.

У червні 2021 року він став активним учасником "молитовного стояння" під Верховною Радою, яке організувала проросійська громадська організація "Миряни" – проєкт підсанкційного донецького бізнесмена Віктора Вишневецького.

Ця акція мала на меті розігнати фейк про "утиски християн в Україні", а серед співорганізаторів були вже вище згаданий колаборант Ян Таксюр та піп Руслан Калинчук, який у 2023 році втік до РФ.

Цікаво, що й сьогодні соцмережі монастиря ведуться російською мовою. Показовий момент стався наприкінці минулого року, коли російський "шахед" прилетів у будинок їхнього ж парафіянина.

SMM-ники монастиря про це написали, але текст закрутили так майстерно, щоб узагалі не згадувати Росію: дрон у їхній версії ніби сам по собі впав із неба – як якась кара божа.

Іонинський монастир та архієпископ Іона (Черепанов)

Скандальний архієпископ роками координував із Андрієм Деркачем кінофестиваль "Покров", що використовувався для трансляції проросійських наративів. У відкритих джерелах є світлини, де Іона, Деркач і звинувачений у держзраді ексочільник Головного управління СБУ в АР Крим Олег Кулініч "тусять" на борту одного приватного літака.

Зв'язки Омельяненка з деякими представниками вищого духовенства чітко простежуються через державні реєстри юридичних осіб. Якщо аналізувати лінію архієпископа Іони, то дзвонар Іонинського монастиря Олексій Лаврентьєв з 2019 року офіційно значився керівником компанії ТОВ "ДК ІНВЕСТСИСТЕМ", яка належить дружині ексрегіонала – Оксані Омельяненко.

Одночасно підконтрольний Іоні "православний молодіжний журнал" "ОтрокUA" системно піарив Омельяненка, а його матеріали передруковувалися російськими націоналістичними ресурсами.

Якщо розглядати лінію митрополита Климента (Олега Вечері) (він свого часу був керуючим справами Свято-Троїцького Іонинського монастиря), то його рідний брат Павло Вечеря виступає засновником ТОВ "Концепт-Гранд-Інвест". Ця компанія безпосередньо фігурувала у кримінальній справі про розкрадання коштів державного "Укргазбанку" через структури Омельяненка.

Усе це може свідчити про те, що певні духовні діячі інтегрувалися в комерційну діяльність Омельяненка, цілком ймовірно оформивши долі в компаніях на пов'язаних чи номінальних осіб. Ексрегіонал вибудував ефективну схему, яка роками фінансувала конкретні монастирі. І саме ці брудні гроші сьогодні добивають репутацію всієї УПЦ.

Фото: Олексій Омельяненко (facebook.com/den.kazansky)

Спроба захоплення Тереблянського родовища – операція спецслужб РФ?

Однак апетити проросійської мережі Омельяненка давно вийшли за межі церковних стін. Найнебезпечнішим елементом схеми, на думку журналістів, стала спроба взяти під контроль стратегічні ресурси України в розпал війни – Тереблянське родовище кам'яної солі на Закарпатті, ліцензією на яке володіє ТОВ "Катіон Інвест".

Після втрати "Артемсолі" через окупацію Соледара саме Тереблянське родовище стало єдиним гарантом забезпечення країни критичною сировиною. Тому спроба його захоплення виглядає не просто як корпоративний спір, а, вочевидь, як цілеспрямована акція, що має ознаки диверсії, покликана створити штучний дефіцит і підірвати економічну стійкість держави у воєнний час.

Більше того, ця атака має всі ознаки класичної російської операції з викачування критичних ресурсів. Для Москви це не просто комерційний актив, а елемент "ресурсної окупації". Кремлівська стратегія завжди передбачала захоплення критичних галузей, від яких залежить українська оборонка, металургія та енергетика.

Отримавши важіль впливу на єдине промислове джерело солі в країні, агентурна мережа змогла б диктувати умови харчовій промисловості та оборонному сектору. Це пряма, рафінована загроза національній безпеці України.

"Сюр. Людина, пов'язана з Медведчуком та Деркачем під час війни може забрати стратегічне родовище, від якого залежить уся країна...", – говорить Казанський у одному зі своїх відеорозслідувань.

В будь якому разі, замість рятувати країну від дефіциту, родовище перетворилося на об'єкт кулуарної боротьби та оборудок.

Річ у тім, що у структурі власності ТОВ "Катіон Інвест" 45% акцій записано на дружину ексрегіонала Оксану Омельяненко, а серед партнерів, за даними розслідувачів, фігурують представники УПЦ МП (зокрема архімандрит Антоній (Ковальчук) – намісник Томашівського монастиря УПЦ МП).

Це спровокувало тривалу корпоративну війну за одноосібний контроль над об'єктом. У хід, за словами очевидців, ішли залучення тітушок для блокування техніки та спроби штучного банкрутства через дрібний борг у 6,3 млн грн перед пов'язаною з Омельяненком структурою.

Також журналіст вказує на ймовірний лобізм інтересів Омельяненка у високих кабінетах. Зокрема, у березні 2025 року він намагався призначити директором компанії ексміністра Міндовкілля Руслана Стрільця, за чиєї каденції державні органи нібито підігрували блокуванню процесів навколо ліцензії. Проте через відсутність кворуму цей план провалився.

Апогеєм протистояння став листопад 2025 року, коли держреєстратор нібито таємно змінив керівника підприємства на підконтрольного Омельяненку ексдепутата з Прилук Олександра Прозура.

Директор компанії Сергій Кондратьєв та його батько і співвласник "Катіона" Валентин Кондратьєв заявили про підробку документів наглядової ради, якої в компанії взагалі не існує, та спробу нового менеджменту за місяць повністю відчужити державну ліцензію на надра.

Невдовзі на шахті разом із Прозуром та Омельяненком з'явився народний депутат Павло Халімон, назвавши себе "інвестиційною нянею" проєкту. Опоненти розцінили це як сприяння неправомірному захопленню стратегічного об'єкта.

"Депутат від правлячої фракції... діє у зв'язці з проросійським політиком, який має корупційний шлейф, який був у в'язниці за звинуваченням у розкраданні коштів Укргазбанку... і вони разом задіяні у рейдерському скандалі, де людина їх звинувачує в тому, що вони відбирають її бізнес", – коментує Казанський.

До слова, раніше ЗМІ зв'язок Халімона з Омельяненком пояснювали неформальними контактами: нардеп проживає в маєтку, оформленому на доньку протоієрея УПЦ МП, чия парафія підпорядкована митрополиту Клименту (Вечері). Тобто саме тому священику, чий брат, як згадувалося вище, фігурував у фінансових схемах Омельяненка з виведення коштів "Укргазбанку".

Хоча інша сторона конфлікту звинувачення в рейдерстві заперечувала, нарікаючи на внутрішні борги підприємства, "бліцкриг" ексрегіонала провалився. На сьогодні цей складний корпоративний конфлікт довкола стратегічних надр уже повністю вичерпано, а ситуацію повернуто в правове поле.

Законний директор поновився на посаді через Антирейдерську комісію Мін'юсту, а Держгеонадра остаточно заблокували будь-які спроби переоформлення чи крадіжки ліцензії.

Наразі підприємство повністю повернулося до стабільної роботи і планує цьогоріч вийти на заплановану потужність у 450 тис. тонн солі. Це фактично ламає плани опонентів і дозволить Україні повністю замістити дорогий імпорт із Єгипту власною якісною сировиною, яка за характеристиками втричі ефективніша.

Водночас цей кейс наочно довів, що пильність суспільства та швидка реакція державних інституцій є ключовими для захисту національної безпеки та критичних ресурсів країни під час війни.

Фото: Олексій Омельяненко (acebook.com/den.kazansky)

Санкції РНБО та реакція СБУ: суспільство чекає відповідей

Для правової оцінки наведених фактів редакція звернулася з офіційними запитами до ключових безпекових та антикорупційних інституцій країни.

У коментарі нашому виданню в Центрі протидії корупції зазначили, що організація глибоко не вивчала ситуацію навколо Тереблянського родовища. Проте сам факт, що ЦПК одними з перших оперативно підхопили це розслідування та вивели його на свої ресурси, є показовим маркером.

Це свідчить про головне: навіть без проведення власного аудиту провідні антикорупційні експерти миттєво розгледіли в кейсі Омельяненка системну загрозу, яка виходить далеко за межі звичайного бізнес-конфлікту.

Публічна реакція ЦПК фактично вивела справу на загальнонаціональний рівень і стала прямим сигналом для силовиків – зволікати більше не можна. СБУ наразі веде активну контррозвідувальну роботу в церковному середовищі, але суспільство чекає на персоналізований підхід – як у кейсі одеського клірика, який коригував удари ГРУ РФ.

На запит нашого видання у Службі безпеки України повідомили, що відомство системно протидіє будь-яким загрозам національній безпеці, зокрема підривній діяльності ворожих спецслужб.

Загалом з початку повномасштабного вторгнення СБУ нейтралізувала понад 100 агентурних мереж та розпочала більш ніж 4000 кримінальних проваджень за статтею про державну зраду, а щодо протиправної діяльності священнослужителів УПЦ відкрито понад 200 справ, за якими 40 кліриків уже отримали судові вироки.

Що стосується конкретних київських локацій цієї мережі, у спецслужбі офіційно підтвердили, що тримають ситуацію на контролі.

"Наразі слідчі СБУ досліджують, зокрема, ймовірну протиправну діяльність на території монастиря УПЦ "Голосіївська пустинь". Досудове розслідування триває", – зазначили у Службі безпеки.

Водночас у відомстві наголосили, що детальні відомості з інших порушених питань наразі розголошенню не підлягають відповідно до норм законодавства про обмеження доступу до інформації щодо контррозвідувальних заходів та матеріалів досудового розслідування.

Паралельно РНБО та санкційний уповноважений Владислав Власюк мають усе необхідне для нейтралізації подібних загроз. Варто додати: інструмент обмежень спецслужба задіює регулярно. Так, за ініціативи СБУ санкції вже застосовано до понад 17 тисяч юридичних та фізичних осіб.

У разі підтвердження зв'язків із держзрадниками чи фінансування антиукраїнської діяльності, Радбез може запровадити персональні обмеження і проти Омельяненка, його дружини та ГО "День Хрещення Русі", заблокувавши їхні активи.

Наша редакція звернулася до уповноваженого із офіційним запитом, аби з'ясувати, чи перебувають фігуранти вище згаданих справ у фокусі уваги санкційних груп і чи готуються якісь кроки для блокування їхнього бізнесу та ліцензій.

Проте Власюк утримався від коментарів. Потенційно, звісно, це може означати, що держава вже готує непублічні санкційні кроки щодо Омельяненка та його структур, які традиційно не розголошують до підписання указів.

У будь-якому разі, питання очищення стратегічного надрокористування від шлейфу скандальних представників УПЦ МП та проросійських кланів залишається відкритим тестом для держави на здатність захищати власну економічну безпеку.

А поки суспільство очікує, що зафіксовані розслідувачами ризики навколо Тереблянського родовища солі врешті отримають належну та безкомпромісну оцінку на найвищотому державному рівні.

Висновок

Ситуація навколо Олексія Омельяненка та його оточення в УПЦ МП чітко демонструє: внутрішні безпекові загрози в Україні вимагають рішучого хірургічного втручання.

Неможливо забезпечити стабільність тилу, поки особи із сумнівним шлейфом намагаються через юридичні інструменти

Тож правоохоронна система має не просто спостерігати, а провести детальний аудит діяльності фігурантів, які роками ховалися за церковними вивісками.

Персональні санкції РНБО, прицільні розслідування СБУ та НАБУ, а також тотальна ревізія всіх сумнівно виділених під час війни земельних ділянок чи ліцензій – це єдині логічні кроки для захисту держави.

Головна загроза полягає в тому, що подібні структури можуть виконувати роль "сплячих" агентурних вузлів: накопичують тіньовий капітал, легалізуються через релігію та чекають моменту для внутрішньої дестабілізації за командою з РФ.

Саме тому очищення українського інформаційного та економічного простору від проросійських діячів минулого – це не юридична формальність. В умовах великої війни це – базове питання виживання України, безпеки її стратегічних ресурсів і майбутнього кожного з нас.

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

Російська Федерація | УПЦ МП

Реклама

Ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа — R40-05347
Інформаційний портал «РБК-Україна» має тримовну версію (українську, російську та англійську), головна сторінка порталу - https://www.rbc.ua. Фотографії, зображення належать їх правовласникам. Всі фотографії на Порталі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірність та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені плашкою: «Прес-релізи», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Promo», «Благодійність», «Резонанс» розміщуються на правах реклами і призначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компанії» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компаній, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальність. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.

© LLC «UBT MEDIA», 2006-2026.